

BAKA ISTVÁN

Háry János búcsúpohara

*Ki császárokkal paroláztam és
A világ végén lógattam le lábom
Most engem lóbál fejjel lefelé
A Nixtől prüsszentésnyire halálom*

*A Hajnalcsillag csákomon a gomb
Ragyog fölöttem kőporral síkálva
Hej bolhaként elugráló napok
Viszket az egész Mindenség-kaszárnya*

*A virradatot véresre vakartam
Az én sebemből fröccsent fény az égre
Negyvenhat évem priccсэн kitakarva
Fekszem s a kürtök riadójelére*

*Várok s vezényszavakra nyergelj! lóra!
Fölbred újra álmából a század
Kardot ragad s a menny Napóleonja
Megfut előlünk nyakában a lába*

*Mint aranyórát elveszti a Holdat
Mint aranytallér elgurul a Nap
S megtorpannak a csontlovak s a holtak
Csillagkép-csatarendbe állanak*

*S feltündököl akár egy generális
Rendjellel tűzdelt zubbonya az ég
Fogd obsitod vitéz Joannes Háry
Időd kitelt meséidből elég*

*Ki császárokkal paroláztam és
A világ végén lógattam le lábom
Meglóbál most és fejjel lefelé
A Nixbe ejt le prüsszentő halálom*